

[Karen Højte Jensen]

sundhedsministeren for få måneder siden overtaget det administrative ansvar for Grønlands sundhedsvæsen.

Ingen er i tvivl om, at der er en række problemer i det grønlandske sundhedsvæsen, herunder også problemer med at sikre et tilstrækkeligt antal kvalificerede læger i Grønland. For tiden er der en helt ekstraordinær lægesituation.

Hvis det var sådan, at sundhedsministeren forsøgte at skubbe problemerne ind under gulvtæppet, kunne jeg forstå CD's initiativ. Jeg er i modsætning til forslagsstillerne tilfreds med, at ministeren har engageret sig og taget en række initiativer i denne sag. Ministeren gav jo for nylig en redegørelse om problemerne i et samråd i Folkletingets Sundhedsudvalg.

Sundhedsministeriet skal udarbejde en samlet plan for Grønlands sundhedsvæsen, hvor også hele lægespørgsmålet vil indgå. Jeg har ligesom fru Tove Lindbo Larsen hæftet mig ved kompetenceproblemet, som ministeren også har tilkendegivet at hun vil tage fat på i denne sammenhæng. Jeg mener ikke, problemerne løses gennem vedtagelse af dette beslutningsforslag, men alene ved samarbejde og forhandling mellem de berørte parter: ministeriet, det grønlandske hjemmestyre og lægerne. Af hensyn til den grønlandske befolkning er det uhyre væsentligt, at problemerne snarest finder deres løsning.

Vi afviser forslaget og mener i virkeligheden ikke, at dette forslag er med til at fremme løsningen af de meget påtrængende opgaver.

Tommy Dinesen (SF):

Ligesom det var under det sidste punkt på dagsordenen, er det selvfølgelig patienterne, det drejer sig om, i dette tilfælde grønlænderne og selvfølgelig også de danskere, der er i Grønland. Vi må sørge for, at de får så god en lægebehandling som muligt.

Nu er Grønland jo et specielt område både med hensyn til størrelse og befolkning, boligforhold og lign., og det gør selvfølgelig, at man ikke uden videre kan sammenligne dette områdes problemer med det øvrige Danmarks.

Vi har delvis forståelse for nogle af lægernes argumenter med hensyn til deres anciennitetsproblemer. Det kan ikke være meningen, at man skal stilles dårligere, fordi man tager til Grønland og arbejder, men endemålet her må også være, at det er grønlænderne selv, der

overtager f.eks. lægebetjeningen og sundhedsbetjeningen i Grønland. I denne forbindelse vil jeg gerne spørge ministeren – hvis ministeren ikke kan svare nu, kan vi jo få svaret skriftligt senere – om man har vilje til at opfylde et ønske fra nogle af de grønlændere, der studerer til læge i Danmark, nemlig at de får en vis praktik i Grønland; det mener de der i allerhøjeste grad er behov for, og det er vel noget, der kunne hjælpe. Det er jo ret mange, der sendes til Danmark hvert år, noget med 900, har jeg set.

Jeg vil gerne i denne forbindelse citere fra en bog, der er udkommet om en todages sundhedskonference, der var i 1985 i Grønland. Deri udtaler Tom Høyem, den daværende Grønlandsminister, følgende under sine afsluttende bemærkninger:

»Imens vi har holdt sundhedskonference, er to politibetjente blevet skudt i Frederikshåb. Den ene er nu under evakuering til Dronning Ingrid's Hospital, den anden overflyttes i morgen til Rigshospitalet i København. I samme periode er en person fra Julianehåb blevet forbrændt på 40 pct. af kroppen med tredjegradsforbrændinger. Han er under evakuering til København. Imens vi har siddet her, er en mand om bord på en trawler ved Upernavik blevet evakueret med åbent kraniebrud. Han bliver evakueret fra DIH i morgen til Rigshospitalet. Imens vi har siddet her, er et lille barn blevet voldsomt bidt i Christianshåb – en stor del af skalpen er bidt af. Barnet er evakueret til Danmark. Alt dette er altså sket bare i den tid, vi har siddet her til en sundhedskonference.

Jeg synes, det meget klart viser den alvor, som ligger bag denne konference.«

Jeg synes også, det siger noget alvorligt om, at vi er nødt til at gøre noget både med hensyn til uddannelser og med hensyn til at skabe muligheder – i hvert fald så længe det er Danmark, der styrer dette område – for at fremme sundheden og hjælpe ofrene for de ulykker, der sker.

Jørgen Winther (V):

For Venstre er der to helt afgørende problemer i forbindelse med det foreliggende beslutningsforslag.

For det første vil forslaget gribe ind i den aktuelle forhandlingsituation mellem lægerne og regeringen. Et indgreb fra Folketingets side i de frie overenskomstforhandlinger bør i almindelighed helt undgås eller i nødstilfælde foretages